

In dejal sem ji: »Pojdi, Ivanka, pojdi precej k mami, jim lepo poljubi roko in jim reci, da ne boš nikdar več umazala obleke.«

In Ivanka — kakor rečeno — je bila ubogljiv otrok in precej je vstala, šla k mami, jim poljubila roko ter jih zagotovila, da ne bo nikdar več umazala obleke.

Mamica so ji seveda takoj odpustili, Ivanka pa je pozobala grozdje.

* * *

Danes je Ivanka v resnici pridna in poslušna. Zna že brati, pisati in računati. Tudi nogavice že plete in skrbno pazi, da si ne umaže obleke.

Dobri Bog daj, da bi ji tudi srce ostalo vedno čisto in nedolžno!

Bodi usmiljeni!

Priobčil *Solovej*.

Sestri Berta in Amalija sta dobili od strica štiri novčiče. In natopili sta se v prodajalnico za papir, kjer sta si hoteli kupiti podobice. Ali na ulici zagledata starega berača. Ta je imel v roki čepico in je prosil miloščine. Pridni sestri nista hoteli nič kupiti, temveč stopita k beraču in mu rečeta: »Malo imava, ali kar imava, to Vam dava.« In dali sta mu tiste štiri novčiče.

Vrni, kar ni tvojega!

Priobčil *Solovej*.

Minka gre h kupcu, in njen mlajši brat France gre z njo. Na poti najde France novčič in reče: »To mi je zelo všeč, da imam novčič. Kupim si pri kupcu zanj cukra.«

Toda Minka mu reče: »Bratec, ta novčič ni tvoj, in ti ga moraš vrniti onemu, kdor ga je izgubil.«

Nedaleč je stal ubog deček. Jokal je in nečesa iskal.

Minka ga vpraša: »Kaj iščeš? Kaj jokaš?«

Deček odgovori: »Ah, oče so mi dali novčič, da bi si kupil pero, pa sem ga izgubil.«

Nato reče France: »Jaz sem našel tisti novčič. Na, tu ga imaš!«

Deček je bil tega prav vesel, a tudi Francetu se je zdelo dobro.

